

Six trees, a whole forest

Tom De Decker

“Het is een spiegelende veelhoekige buis of koker die aan het ene einde een compartiment met gekleurde kralen of andere kleurige voorwerpen bevat. Dit compartiment is aan de binnenzijde afgesloten met doorzichtig materiaal en aan de buitenzijde met doorschijnend materiaal. Het andere uiteinde van de buis bevat een kijkopening. Twee spiegels, meestal onder een hoek van 30 graden ten opzichte van elkaar, lopen onder een flauwe hoek ten opzichte van de as van de koker over de gehele lengte ervan in de lengterichting. Het uiteinde met het compartiment wordt naar het licht toe gekeerd.

De gebruiker kijkt erin van de ene kant en het licht zorgt via de andere kant voor reflecties in de spiegels. Door deze reflecties ontstaat een als mooi ervaren, symmetrisch mandala-achtig patroon, dat dan door het schudden met de buis kan veranderen.”

Het lijkt wel een beschrijving uit een of andere quiz maar volgens wikipedia kan men een caleidoscoop zo omschrijven. Voor mij was dit een van de uitgangspunt van dit werk. Door het gebruik van spiegels en foto's ontstaat er een spel van lijnen waarbij je als kijker uitgedaagd wordt om figuren te ontdekken waar er eerst enkel lijnen in de foto waren. Hiervoor worden houten kubussen en spiegels gecombineerd samen met foto's van schors van bomen.

Het idee om schors te gebruiken is ontstaan bij een opdracht over huid. Hierbij werd de schors van een boom als de huid van een mens en net zoals een mens een tattoo kan zetten op zijn arm, zet hij ook een tattoo op de schors door zijn naam in de boom te kerven.

Deze twee uitgangspunten gecombineerd leveren een schouwspel waarbij een stukje schors plots een boom wordt. De lijnen van deze bomen vormen daarna een bos, waar je jezelf kan verliezen in de oneindige zoektocht van de stilte en de leegte die het bos je brengt. In deze zoektocht is het spel der kleuren verloren geraakt om vervolgens het spel der lijnen te versterken.

Zoals iedere box met je verbeelding speelt, zo speelt ook de groep samen om je meer te laten zien alsof iedere box je een ander verhaal wil vertellen maar je soms ook dezelfde woorden hoort bij iedere box.

Maar naast de zoektocht naar het bos zijn deze zes bomen, ook zes levens die mijn pad kruisen en mijn leven beïnvloeden. De ene meer dan de andere, de ene schors ruwer dan de andere, alsof een of andere beeldhouwer groeven heeft getrokken in de huid van het leven. Iedere boom uniek, maar soms ook gelijkend, zoals een bos je kan verbazen doordat de bomen op elkaar lijken, maar dan zie je weer dat kleine verschil dat je het bos doet vergeten.

Zes boxen, zes individuen, op het eerste zicht dezelfde maar ieder van binnen uniek.

Zes bomen,
een volledig bos.

Six trees,
a whole forest.